

Uitwerking Ma.ak-tafel Sociaal ondernemerschap en Economie

Tafel 3: Wijkeconomie

Manifesto, 22 mei 2019

Voor deze tafel – Wijkeconomie – is al veel voorbereidend werk gedaan door de tafeltrekker. Hij legt kort uit wat een common is en waar een ‘goed leven’-plan uit bestaat. Commons kunnen omschreven worden als “natuurlijke en culturele bronnen van allerlei soorten die worden beheerd door een groep mensen”¹. In ons het geval hebben we het over een **common** die gedefiniëerd kan worden als **een lokale/ wijkgerichte samenwerking tussen bedrijven en bewoners, waar ook onderwijs, wooncorporaties en maatschappelijk middenveld bijhoren** (denk aan een ‘buurtcommissie plus’). Een ‘goed leven’-plan is een **integrale visie voor de toekomst met aandacht voor geluk, respect voor de natuur, vreedzaam samenleven en economische gerechtigheid**.

Het Czaar Peterkwartier kan een **pilot** worden om dit verder uit te werken. Het is een buurt met potentie waar vooral de ondernemers al veel saamhorigheid vertonen. De wens bestaat om een common op te richten waar ook bewoners en onderwijs bij betrokken zijn met de liefde voor de buurt als bindende factor. Collectiviteit is een behoefte in deze buurt, maar ze hebben geen autonomie.

De oplossing voor de wijk is het organiseren van een common, een ‘goed leven’-plan te maken samen en (al dan niet als juridische entiteit) richting gemeente om een overkoepelend budget vast te laten stellen. Hier zitten verschillende uitgangspunten en voorwaarden aan vast.

Een wens is meer levendigheid, door meer mensen op straat, een betere spreiding en meer variatie in winkels – die ook vaker open zijn, opgeleukte straten en vooral schoon, heel en veilig. Ook zou de wijk “vloeiender” kunnen zijn, nu worden leuke gedeeltes vaak onderbroken door onaantrekkelijke stukken. Dit zou de buurt het liefst zelf beheren.

Het **uitgangspunt** is eigenaarschap en zeggenschap voor de buurt. Dat kan door (nu) een common op te richten en met die common een plan te maken, dat aansluit bij het gemeentelijke beleid.

De **voorwaarden** zijn dan dat het budget integraal is en dat de common besluit hoe dit te besteden. Daarvoor is het nodig dat de buurt ‘vergunningvrij’ is en regelarm: bij experimenteren hoort dat je de kans krijgt om eventuele problemen zelf op te lossen. Het gaat

¹ <https://iasc-commons.org/about-commons/>

immers 99,9% van de tijd goed en regels zijn er om die 0,1% te voorkomen. In de common gaat men uit van vertrouwen en dus van de 99,9% dat het goed gaat. Eén van de ontwerpprincipes van een common is dat het conflict- en probleemoplossingsmechanismes bevat².

De **afpraak** is dat de buurt nu al begint met het maken van een common en die over een half jaar laat valideren door de gemeente.

² <http://www.onthecommons.org/magazine/elinor-ostroms-8-principles-managing-commons>